

[Finansministeren.]

190 000 kr.; der er altså en fortjeneste på 107 000-108 000 kr. Af denne ejendom ville der blive betalt en særlig indkomstskat på 7 350 kr. Jeg kunne nævne adskillige andre eksempler, lad mig tage et enkelt yderligere: en grund i en københavnsk forstad er købt for 45 000 kr. og solgt for 107 000 kr. Der er altså 62 000 kr.s fortjeneste, og skatten bliver i dette tilfælde 10 800 kr. Denne grund var købt i 1958, altså for kun et par år siden; det er muligt, at der i dette tilfælde skulle betales efter spekulationsreglerne, og i så fald ville det jo blive en betydelig højere skat.

Jeg nævner disse eksempler for at vise, hvor stor en forskel der kan være imellem købesum og salgssum, og i hvilken grad denne forskel er ude af sammenhæng med stigningerne i det almindelige prisniveau. Det forekommer mig dog højest rimeligt, at den, der uden egen indsats af arbejde eller lignende får en så stor fortjeneste, skal bidrage sit til den almindelige offentlige husholdning.

Lad mig til allersidst nævne endnu et eksempel. En ejendom er købt i 4 tempi, nemlig i 1952, 1957, 1958 og 1959. Den har kostet i alt 429 400 kr., og den er for nylig solgt for 950 000 kr. Det vil sige, at der her har været en direkte fortjeneste på ca. ½ mill. kr. Er det dog ikke rimeligt, at der af denne fortjeneste, bag hvilken intet arbejde ligger, og som ligger langt, langt over den almindelige stigning i prisniveauet herhjemme, skal svares en del til det offentlige? Denne del vil i dette tilfælde blive knap 73 000 kr., og det vil sige, at af den halve million bliver det alligevel kun en mindre del, der skal afleveres til det offentlige.

I det foreliggende lovforslag er der mellem første og anden behandling foretaget ret betydelige ændringer. Man har undertiden fremstillet det, som om det næsten var et nyt forslag. Det er rigtigt, at der er sket ikke helt ubetydelige ændringer, men jeg vil dog gerne understrege, at de fremtidige regler er de samme som i det oprindelige lovforslag. Jeg vil også gerne understrege, at det, der vel må siges at være det vigtigste, nemlig selve formålet med loven, er uændret. Det har været formålet at ramme de ekstraordinært store fortjenester, og

det er stadig det, man vil nå gennem dette lovforslag.

Lad mig også nævne, at i det oprindelige lovforslag var hovedprincippet, at der skulle være en forskel mellem anskaffelsespris og salgspris, og dette hovedprincip er bevaret. Men der fandtes i det oprindelige lovforslag den mulighed, at de, der havde købt ejendommene før i tiden, i stedet for anskaffelsesprisen kunne anvende ejendomsskyldvurderingen. På dette punkt har det været nødvendigt at fravige reglerne i det oprindelige lovforslag. Det hænger sammen med, at ejendomsskyldvurderingerne er så forskellige i landets forskellige dele. Jeg vil her benytte lejligheden til over for det ærede medlem hr. Holger Eriksen at sige, at hvad der kan gøres, vil blive gjort for, at disse forskelle skal forsvinde, og jeg er for så vidt enig i, at det gøres næppe udelukkende med ord. Vi må så overveje, hvad der kan gøres derudover.

Da man nu forlod princippet med at lægge vurderingerne til grund, var det nødvendigt at tage anskaffelsestidspunktet i betragtning. Vurderingerne foregik jo på et bestemt tidspunkt, normalt i 1956, men anskaffelsen er foretaget til forskelligt prisniveau på de forskellige tidspunkter, og derfor måtte man komplicere lovforslaget ved at regne med forskellige tillægsprocenter. Man kom til en 8 pct.s forhøjelse om året. Det kan, som jeg nævnte før, siges at være et meget stort tal, men man fandt, at det var rigtigst at være på den sikre side. Det var også grunden til, at man ikke mente at kunne gå uendelig langt tilbage i tiden, således at man kom ind i krigstidens og efterkrigstidens prissvingninger. Skulle man frem til at undersøge forbedringer o. lign., foretaget i denne periode, ville man nok på det administrative område støde på meget store vanskeligheder, og derfor besluttede man sig til at standse ved året 1949.

Det har flere gange været nævnt i dag, om man ikke burde have lavet en statistik over virkningerne af det ændrede lovforslag svarende til den, man lavede vedrørende det første lovforslag, og det har været nævnt, at hovedgrunden til, at dette ikke er sket, skulle være, at det tog lang tid. Jeg vil gerne tilføje, at det ikke blot ville tage lang